

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen)
den 28 april 2020 – OT mot Vyriausioji tarnybinės etikos komisija**

(Mål C-184/20)

(2020/C 255/13)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: OT

Motpart: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Tolkningsfrågor

- 1) Ska villkoret i artikel 6.1 e i förordningen ⁽¹⁾ om att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning, med hänsyn till kraven i artikel 6.3 i förordningen, däribland kravet att medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas, och även med hänsyn till artiklarna 7 och 8 i stadgan ⁽²⁾, tolkas på så sätt att det i nationell rätt inte får krävas att förklaringar om privata intressen lämnas ut och att dessa offentliggörs på den personuppgiftsansvariges webbplats, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Etikkommittén för högre tjänstemän), så att alla personer som har tillgång till internet därigenom får tillgång till dessa uppgifter?
- 2) Ska förbudet mot behandling av särskilda kategorier av personuppgifter som uppställs i artikel 9.1 i förordningen, med beaktande av de villkor som fastställs i artikel 9.2 i förordningen, däribland villkoret i artikel 9.2 g att behandlingen måste vara nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken måste stå i proportion till det eftersträvade syftet, vara förenlig med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen, tolkas – även med hänsyn till artiklarna 7 och 8 i stadgan – på så sätt att det i nationell rätt inte får krävas att uppgifter avseende förklaringar om privata intressen, som kan avslöja personuppgifter, däribland uppgifter som gör det möjligt att avgöra en persons politiska åsikter, medlemskap i fackförening, sexuella läggning och annan personlig information, lämnas ut och att dessa offentliggörs på den personuppgiftsansvariges webbplats, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, så att alla personer som har tillgång till internet får tillgång till dessa uppgifter?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 199, 2016, s. 1, och rättelse i EUT L 127, 2018, s. 2).

⁽²⁾ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 2012, s. 391).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 28 april 2020 –
JL mot BMW Bank GmbH, DT mot Volkswagen Bank GmbH**

(Mål C-187/20)

(2020/C 255/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Ravensburg

Parter i det nationella målet

Klagande: JL, DT

Motpart: BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 10.2 led a i direktiv 2008/48 (¹) tolkas så, att det i samband med uppgift om typen av kredit i tillämpliga fall även ska anges att det är fråga om ett kombinerat kreditavtal och/eller att det är fråga om ett kreditavtal med obestämd löptid?
2. Ska artikel 10.2 led d i direktiv 2008/48 tolkas så, att det i villkoren för utnyttjande av krediten, när det är fråga om ett kombinerat kreditavtal som tecknats i syfte att finansiera köpet av en vara och kreditbeloppet utbetalas till säljaren, ska anges att låntagaren befrias från betalningsansvar avseende köpeskillingen till ett belopp som motsvarar det utbetalade kreditbeloppet och att säljaren, under förutsättning att hela köpeskillingen betalats, är skyldig att överlämna varan till låntagaren?
3. Ska artikel 10.2 led l i direktiv 2008/48 tolkas så, att
 - a) den vid kreditavtalets ingående gällande dröjsmålsräntan ska meddelas som ett absolut tal i kreditavtalet, och att åtminstone den gällande referensräntan (i det nu aktuella fallet basräntesatsen enligt 247 § BGB), utifrån vilken den gällande dröjsmålsräntesatsen beräknas genom ett tillägg (i det nu aktuella fallet av fem procentenheter enligt 288 § stycke 1 andra meningen BGB), ska anges som ett absolut tal?
 - b) mekanismen för ändring av dröjsmålsräntan ska förklaras konkret i kreditavtalet, och att det åtminstone måste hänvisas till de nationella bestämmelser av vilka ändringen av dröjsmålsräntan framgår (247 § och 288 § stycke 1 andra meningen BGB)?
4. a) Ska artikel 10.2 led r i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att det i kreditavtalet ska anges en konkret, för konsumenten begriplig metod för beräkning av kompensation vid förtidsåterbetalning av lånet, så att konsumenten åtminstone kan göra en ungefärlig beräkning av kompensationen vid uppsägning i förtid?
 - b) (För det fall att ovanstående fråga a besvaras jakande):

Utgör artikel 10.2 led r och artikel 14.1 andra meningen i direktiv 2008/48 hinder för en bestämmelse i nationell lagstiftning, i vilken det föreskrivs att ångerfristen, trots att de uppgifter som ska anges enligt artikel 10.2 led r i direktiv 2008/48 är ofullständiga, ska börja löpa vid tidpunkten för avtalets ingående och att den enda rättsföljden av detta är att kreditgivarens rätt till kompensation för förtidsåterbetalning upphör?
5. Ska artikel 10.2 led s i direktiv 2008/48 tolkas så, att
 - a) också avtalsparternas rätt till uppsägning som regleras i den nationella rätten måste anges i kreditavtalet, och i synnerhet också låntagarens rätt att säga upp avtalet på grund av särskilda skäl enligt 314 § BGB vid låneavtal med begränsad löptid, och att paragrafen i vilken denna rätt till uppsägning regleras också måste anges uttryckligen?
 - b) (För det fall att ovanstående fråga a besvaras nekande):

den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken en särskild uppsägningsrätt som föreskrivs i nationell rätt utgör en sådan uppgift som måste anges, i den mening som avses i artikel 10.2 led s i direktiv?
 - c) den föreskrivna fristen och formen för uppsägning, när rätten att säga upp avtalet utövas, ska anges i kreditavtalet i samband med all rätt till uppsägning för parterna i kreditavtalet?
6. Ska artikel 10.2 led t i direktiv 2008/48 tolkas så, att de huvudsakliga formella förutsättningarna för att inge klagomål och/eller för att begära prövning utanför domstol inom ramen för en mekanism för klagomål och prövning utanför domstol måste anges i kreditavtalet? Är det otillräckligt att i detta sammanhang hänvisa till att förfaranderegler som gäller för mekanismen för klagomål och prövning utanför domstol kan hämtas på internet?

7. Får en kreditgivare, i fråga om konsumentkreditavtal, inte åberopa en invändning om att konsumenten har förverkat sin rätt att frånträda avtalet enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG,

a) när en av de uppgifter som ska lämnas enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG inte vederbörligen har angetts i kreditavtalet och inte heller har meddelats på ett korrekt sätt vid ett senare tillfälle, vilket innebär att ångerfristen enligt artikel 14.1 i direktiv 2008/48/EG inte har börjat löpa?

b) (för det fall att ovanstående fråga a besvaras nekande):

när påståendet om förverkande huvudsakligen grundar sig på den tid som förflutit sedan avtalet ingicks, och/eller på att båda avtalsparter har fullgjort avtalet i dess helhet, och/eller kreditgivaren förfogar över det lånebelopp som återkrävs eller säkerheterna har återlämnats och/eller (när det rör sig om ett köpeavtal som är bundet till kreditavtalet) på att konsumenten har använt eller sålt det föremål som finansierats, men konsumenten, vid den tidpunkt då de relevanta omständigheterna inträffade, inte kände till att denne hade fortsatt ångerrätt, att okunnighet om detta inte kunde tillskrivas konsumenten, samt att kreditgivaren inte heller kunde utgå ifrån att konsumenten hade sådan kännedom?

8. Får en kreditgivare, i fråga om konsumentkreditavtal, inte åberopa en invändning om att konsumenten har utövat sin rätt att frånträda avtalet enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG på ett sätt som innebär rättsmissbruk,

a) när en av de uppgifter som ska lämnas enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG inte vederbörligen har angetts i kreditavtalet och inte heller har meddelats på ett korrekt sätt vid ett senare tillfälle, vilket innebär att ångerfristen enligt artikel 14.1 i direktiv 2008/48/EG inte har börjat löpa?

b) (för det fall att ovanstående fråga a besvaras nekande):

när påståendet om rättsmissbruk huvudsakligen grundar sig på den tid som förflutit sedan avtalet ingicks och/eller på att båda avtalsparter har fullgjort avtalet i dess helhet och/eller kreditgivaren förfogar över det lånebelopp som återkrävs eller säkerheterna har återlämnats och/eller (när det rör sig om ett köpeavtal som är bundet till kreditavtalet) på att konsumenten har använt eller sålt det föremål som finansierats, men konsumenten, vid den tidpunkt då de relevanta omständigheterna inträffade, inte kände till att denne hade fortsatt ångerrätt, att okunnighet om detta inte kunde tillskrivas konsumenten, samt att kreditgivaren inte heller kunde utgå ifrån att konsumenten hade sådan kännedom?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 14 maj 2020 –
"Toplofikatsia Sofia" EAD, "Chez Elektro Bulgaria" AD, "Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia" EOOD**

(Mål C-208/20)

(2020/C 255/15)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Sökande: "Toplofikatsia Sofia" EAD, "Chez Elektro Bulgaria" AD, "Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia" EOOD